

А градината овощна
Е задъ кжщата отзадъ
Тя е толкова разкошна
Цѣла Божя благодать!

Круши, ябълки и сливи
Колко много и безчетъ!
Сочни, хубави — красиви
А пъкъ сладки като медъ!...

Тука въ тази кжща мила
Видѣхъ първи свѣтълъ день,
Подъ родителска закрила
Растнахъ веселъ и засмѣнъ.

Тукъ край баба и край дѣда,
Покрай братя и сестри,
Моя детски взоръ прогледа,
Моя духъ се озари!

Колко приказки омайни
Доръ до полунощенъ часъ,
Съ нѣжни трепети потайни
Азъ съмъ слушалъ въ захласъ.

А подъ брѣстоветъ стари
Тамъ до пжтната врата,
Колко много съ другари
Съмъ игралъ до вечеръта.

Колко много още мога
Азъ да кажа за тозъ кжтъ,
Дето растнахъ безъ тревога
И безъ грижа на свѣтътъ!

Трайко Симеоновъ.

